

Farní zpravodaj

2021 / 3

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Září

František Odvalil

ŘÍJEN

Je měsíc révy, vinobraní,
je měsíc naší krásné Paní,
tož révy rajske – Marie,
té něžné přímlyvkyně z Kány,
jež ráda džbánek vyčerpaný
zas dobrým vínem nalije.

Je měsíc révy, vinobraní.
Já klečím, žalné srdce v dlani,
ten džbánek prázdný přespříliš –
a čekám, až Tvá láska shledné
na všechny nás v té zemi bědné,
až také k nám se nachýlíš,

až zželi se ti smutných hostí,
jichž zrak se stmívá od úzkosti
a k Tobě vzhlíží potají –
Ó matko, zem ta chmurná, tichá,
má mnoho nás, již do kalicha
radosti vína nemají.

Ó matko očí dobrotivých,
té touhy sednout za stůl živých
i srdce mé zná tíž –
Já počkám však. Víc unavena
snad mnohá duše žalně sténá –
té napřed naplň číš!

OBSAH 61. ČÍSLA

<i>Básnička na úvod.....</i>	1
<i>Pomáhám během.....</i>	2
<i>Vzpomínka a poděkování.....</i>	2
<i>Děkujeme všem andělům.....</i>	
<i>Magdalenka a její pokroky po roce. .</i>	2
<i>Zprávičky z Písečné.....</i>	4
<i>Apoštolové se nám začínají vybarvovat.....</i>	5
<i>Malý výtah z elektronické kroniky... </i>	6
<i>Dětský farní den v červnu 2021.....</i>	7
<i>Svatojakubská pouť.....</i>	8
<i>Cesta jako proces, jako zrcadlo, jako znovuobjevování.....</i>	10
<i>Farní tábor.....</i>	11
<i>Lužnice 2021.....</i>	15
<i>Za papežem Františkem.....</i>	16
<i>Návštěva Svatého Otce v Šaštíně</i>	18
<i>Liturgický slovníček.....</i>	20
<i>Bible podle abecedy.....</i>	21
<i>Trocha židovského humoru.....</i>	22
<i>Křížovka.....</i>	23
<i>Vtipy z kalendáře.....</i>	24
<i>Správné řešení kvízu.....</i>	24

POMÁHÁM BĚHEM

Srdečně zveme všechny příznivce pohybu, krásné přírody a dobrých skutků na první ročník benefičního běhu Pomáhám během, který je věnován Domácímu hospici Alfa-Omega, jeho pacientům, rodinám a blízkým. Kdykoliv během měsíce října si můžete zaběhnout, projít nebo projet námi vytyčené trasy – 3; 5; 10; 21,1 a 42,2 km. Start i cíl v Letohradě i v Ústí nad Orlicí. Více informací a registrace na www.pomahambehem.cz. Svým během pomůžete těm, kteří ten svůj závěrečný chtějí strávit DOMA.

Za Oblastní charitu v Ústí nad Orlicí Petra Hubálková

VZPOMÍNKA A PODĚKOVÁNÍ

Se smutkem v srdci oznamujeme, že dne 5.9.2021 ve věku 85 let ukončila svou pozemskou pouť naše maminka a babička Marie Luxová. Bohu díky, že jsme s ní mohli prožít tyto roky, které pro nás byly požehnáním. Tímto bychom také chtěli poděkovat našemu panu faráři P. Wiesławu Kalembovi za důstojné rozloučení a také za vstřícnost a porozumění. Mši celebroidal společně s otcem Oldřichem Kučerou, který je dlouholetým přítelem naší rodiny a kterému děkujeme i za svátost pomazání nemocné. Vám všem děkujeme za projevenou soustrast, za modlitbu pro naši zesnulou maminku a všechny pozůstalé.

S úctou rodina Luxova

DĚKUJEME VŠEM ANDĚLŮM ... MAGDALENKA A JEJÍ POKROKY PO ROCE

V našem Farním zpravodaji se už potřetí setkáváme s příběhem dnes již šestileté Magdalenky ze sousedního Kunvaldu, která před dvěma lety nešťastně vběhla pod kola projíždějícího auta. Těžké poranění mozku, dlouhý spánek v kómatu a několikaměsíční pobyt v nemocnici paralyzoval všechny, kteří všetečnou a hravou Majdu znali a měli rádi. A samozřejmě zcela se změnil život rodičům a širší rodině, ti všichni projevíli neskutečnou naději, lásku a sílu se s touto situací poprat a Majdičce být svou láskyplnou péčí k dispozici tak dlouho, jak jen to bude potřebovat.

Právě před rokem Majda absolvovala tolik očekávanou léčbu ve slovenských lázních ADELI (Piešťany), které jsou vyhledávané pro své nadstandardní způsoby a možnosti léčby v podobných případech. Pobyt jí prospěl, podle svých možností se stala vnímavější a pohyblivější. Na tento léčebný pobyt navazují další pohybové aktivity, které absolvuje

pravidelně celodenně s otcem. Mimo jiné jezdí každý měsíc k fyzioterapeutovi do lázní Košumberk a navštěvuje logopedii, aby se jí zlepšil polykací reflex.

Má zavedenou tracheostomickou kanylu, která vyžaduje odbornou péči a občas přináší komplikace, které pak vyžadují hospitalizaci. Vzhledem ke špatnému polykání přijímá potravu téměř výhradně přes PEG (umělý vstup do žaludku). Tato a všechna další omezení vyžadují přesné půl až hodinové rozfázování každého dne od 5.30 do 24 hod; navíc ve zbytku noci potom 3–5× vstávat k odsávání a ostatní péči.

Přestože se rodina snažila omezit kontakty na minimum, nevyhnuly se jim ani zdravotní komplikace, které přinesl covid, naštěstí Majda si tím prošla bezpříznakově. I letošní lázně musely být ze zdravotních důvodů odloženy o měsíc, nakonec všechno dobře dopadlo a 6. narozeniny mohla oslavit v Košumberku. Výhodou těchto lázeňských zařízení je množství léčebných procedur, které Majda absolvuje a na které pak navazuje rehabilitace doma. Za zmínku stojí přístroj prodrobot, který simuluje chůzi, dřepy, chůzi po schodech atd., čidly snímá zatížení chodidel a hodnoty ukládá do počítače. Dále motomed, vibrační masáže, různé zábaly, atd. Že podstupování všech pohybových činností má smysl, je vidět v porovnání i na fotkách z loňska a letoška, kdy třeba při hipoterapii na koni dokázala Majda jen ležet, a nyní už s oporou vydrží i sedět. Super!

Pro její další rozvoj jí byla pořízena komunikační tabule, přes kterou se postupně učí komunikovat s okolím prostřednictvím obrázků, dotekový notebook s monitorem a tablet. Musela se koupit nová odsávačka, v současné době čekají na chodítko, ve kterém se

Majda cítí dobře, zároveň bude samostatnější a „chůze“ ji baví. Rodina se snaží využít peníze od Úřadu práce, ale bohužel již tři čtvrtě roku čekají na schválení oční lišty s komunikačním programem, aby se Majda snáz dorozuměla s okolím. Nutností je i koupě nového většího vozíku, který by vyhovoval současným potřebám. Nezbytné budou s ohledem na růst a zvyšující se váhu Majdy bezbariérové úpravy v bytě a v koupelně a také úprava auta kvůli vozíku.

Od září nastoupila Majdička do školy (viz <http://m.zakladniskolaspecialnineratov.cz/>), což si vyžádalo přípravu a zaškolení personálu na všechny situace, které by během přítomnosti ve výuce mohly nastat. Vzhledem k proticovidovým opatřením tatínek ve škole být nemůže.

Je ještě mnoho věcí, které rodina bude muset postupně pro rozvoj Majdičky pořizovat. Nebylo by to možné, kdybychom nebyli v takové situaci s potřebnými solidární. Brzy po úraze, na popud kamarádů, městys Kunvald zařídil vyhlášení veřejné sbírky a zřízení příslušného účtu ve prospěch Magdaleny Furové na financování výdajů spojených s péčí o dítě s hypoxicko-traumatickým poškozením mozku. Během dvou let bylo uskutečněno několik benefičních akcí ve prospěch Majdy v širokém okolí, ozvali se sponzoři, jejichž dary a výtěžek z akcí byl převeden na tento účet. V zářijovém Farním zpravodaji loňského roku byl v článku o jejím příběhu uveden termín sbírky v naší farnosti. A to nejen proto, že tato rodina nám není cizí, maminka a její otec nám hudebně doprovázeli v minulosti Farní dny, ale také proto, že pomáhat si je normální. Sbirka se nakonec z důvodu covidu nemohla uskutečnit. Proto jsme zvolili nový termín, a sice

neděli 14. 11. a 21. 11. 2021.

Upozornění zazní ještě včas v ohláškách v kostele. Kdo můžete, připojte se prosím dle svých možností.

Podrobné informace, videa z rehabilitací a fotografie Magdaleny sledujte na FB stránce *Magdalénka a její pokroky*, kterou spravují rodiče Furovi (<https://www.facebook.com/groups/675001476237323>). Do článku jsem čerpala právě z této stránky a z kontaktu s p. Furovou.

Přeji Majdičce, ať je nástup do školy pro ni pozitivní změnou, aby pobyt mezi dětmi zvládala a každý, byť malinký úspěch v jejím snažení, byl pro ni kamínkem na spokojené životní cestě. Skláním se před rodiči, kteří svou houževnatostí, trpělivostí a láskou, často za cenu naprostého vyčerpání, vedou Majdu tak, aby docílila všeho, co jí zdravotní stav dovolí. Ať Vám Pán žehná, posiluje a dává naději.

Marie Jägerová

ZPRÁVIČKY Z PÍSEČNÉ...

Dlouho jsme se v kostele sv. Kateřiny trápili s vlhkostí stěn na pravé straně kostelní lodi. Po razantním očištění stěn a vydatných zednických pracích se vybíral odstín

výmalby. Náročnost výběru se vyrovnala předešlé manuální práci. Kdo zažil, pochopí. Závěrečný úklid nám připomenul slova jedné písničky...nejkrásnější modlitba je na kolenou. Proto jsme si ji při následné mši svaté s gustem zazpívali. Výsledek této náročné opravy můžete posoudit, až nás u sv. Kateřiny navštívíte. Třeba o pouti. A komu můžeme za tuto náročnou akci poděkovat? Lád'ovi a Bohušce Lipenským a jejímu bratru Lád'ovi. O úklid se podělily i další kostelnice, Máša s Hankou. MOC VELKÉ PÁN BŮH ODPLAŤ!!!

A ještě jeden osvědčený tip:

Pro rozšíření denní meditace jsem začala využívat internet. Např. <http://spkd.cz>, *Slovo na každý den*. Někdy, když jej čtu až večer, zjistím, že už je pozdě. Kdybych jej četla hned ráno, měla bych návod a posilu k řešení situací, které mě potkaly. Takže doporučuji číst RÁNO!

Hanka Ryšavá

APOŠTOLOVÉ SE NÁM ZAČÍNÁJÍ VYBARVOVAT

Objevil se nápad dát apoštolům z kaple na Rozárce tvář. Doposud na oltáři stály čtyři bílé sochy. Dnes už je tomu jinak. 4.9. na mši v kapli na Rozárce ukázal svou tvář první apoštol. Poznáte, který to je? Apoštolové dostávají tváře z rukou Slávka Krále, který se úkolu zhostil velmi hezky. Tímto mu chceme poděkovat za jeho čas, trpělivost a šikovnost.

Michaela Foglová

Opět budu tento příspěvek začínat smutnou zprávou, která postihla jih Moravy. Ve čtvrtek 24. června, na slavnost Narození sv. Jana Křtitele, se večer jihem Moravy přehnalo ničivé tornádo, postiženo bylo asi 6 obcí: Moravská Nová Ves, Pánov, Hrušky, Mikulčice, Lužice, Týnec. Ale zároveň se zdvihla veliká vlna solidarity s lidmi postiženými touto katastrofou a na uvedená konta fondu solidarity začaly chodit značné finanční prostředky. Mnoho mládeže přijelo jako dobrovolníci pomáhat s odklizením sutí a také modlitby provázely toto úsilí o nápravu škod...

V sobotu 26. června proběhla od 9 hod. v Žamberku brigáda na faře, farní zahradě, před farou i kolem kostela. Odpoledne se potom konal od 15 hod. dětský farní den ve Slatině nad Zdobnicí i s večerní mší svatou.

Již tradiční poutní mše svaté na svátek sv. Cyrila a Metoděje ve 12 hodin se mohli zúčastnit poutníci u Kunštátské kaple v Orlických horách, celebroid P. Wiesław.

V neděli 11. července se objevilo v kostele sv. Václava na hlavním oltáři 6 nových olejových bílých svíček (výborně, už není třeba ořezávání svíček po skončení mše sv., díky moc).

V neděli 18. července se při mši sv. slavilo posvěcení kostela sv. Václava. Dle Farní kroniky byl kostel vysvěcen dne 16. 7. 1738. Stejný den ve 14 hod. již sloužil poutní mši sv. v kapličky Pod Suticí P. Nowatkowski. Otec Wiešek odejel totiž se starší mládeží na týdenní vodácký tábor na Lužnici. Vody a různých dobrodružství si užili dost a dost a všichni „vodáci“ se vrátili v sobotu v pořádku domů.

V půlce července se v kostele sv. Václava zapojil do nedělní varhanické služby mladý varhaník.

Poutní mše svaté u kapličky sv. Anny sloužil P. Wiesław za hojné účasti poutníků jak nad Slatinou, tak i v Žamberku.

Začátkem srpna začala venkovní úprava v průčelí kostela sv. Václava – odvoz kamínků a navázka dřevěné štěpky.

Na farní tábor pro mladší děti se odjíždělo v sobotu 7. srpna, tentokrát to byly Masty nedaleko Dobrušky. Zúčastnilo se jej 30 dětí z různých farností a 16 organizátorů, všichni prožili krásný slunečný a teplý týden v přírodě ve stanech s podsadou.

Od 21. srpna biskup Jan Vokál zrušil udělení dispense od osobní účasti na nedělní mši sv. v Královéhradecké diecézi.

Ke konci srpna také proběhly menší zednické práce na faře v Žamberku – byla oškrabána omítka zdi na dolním WC a toto obíleno, vyštukována podezdívka a šedivý nátěr venkovní zadní zdi fary ze zahrady. Díky za pěkně odvedenou práci!

V neděli 29. srpna při homilii se shromáždily přítomné děti s katechetkou Maruškou před oltářem sv. Antonína, na kterém bylo vytvořeno a znázorněno z biblických postavíček hlavní téma nedělního evangelia: člověka poskvřňuje to, co z něho vychází. Na konci mše sv. P. Wiesław požehnal školáky a jejich školní batohy a pomůcky. Odpoledne od 15 hod. proběhlo na farní zahradě setkání s opékáním krocana.

V sobotu 4. září od 16.30 hod. se mnoho farníků za krásného ještě letního počasí zúčastnilo slavení poutní mše sv. v kapli na Rozálce.

Na stolku v kostele se objevil Volební lístek s 18 kandidáty pro volby do PRF na období 2021–2025.

Tímto končím své povídání a závěrem jen DÍKY všem, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijeme a rádi se podílí svou prací, materiální nebo finanční pomocí, ale také hlavně svou modlitbou. Pán Bůh jim zaplat' a žehnej.

Marta Marešová

DĚTSKÝ FARNÍ DEN V ČERVNU 2021

Poslední červnovou sobotu 26. 6. 2021 se uskutečnil ve Slatině nad Zdobnicí na farní zahradě dětský den k ukončení školního roku. Tento rok byl opět velmi náročný kvůli všem omezením souvisejícím s pandemií nejen pro učitele, jejich žáky a studenty, ale i pro rodiče. Za pomoci ochotných dobrovolníků jsme na dvoře naší fary vytvořili zázemí pro hosty, k tomu nám pan farář zapůjčil nový párty stan, kam se pohodlně vešly čtyři sety stolů a lavic k sezení pro hosty. V kůlně jsme vytvořili zázemí pro večerní grilování a na zápraží stály dva stoly pro letní nápojový bar, kde se čepovala malinová a domácí bezinková limonáda ochucená mátou, meduňkou a limetkou. Pro děti jsme připravili široký výběr ovoce

od osvěžujícího melounu, přes čerstvé jahody a meruňky, až po hrozny vinné révy. Ke kávě maminky napekly nejrůznější dobroty, které lákaly nejen dospělé návštěvníky. Sad na zahradě jsme využili jako stín k aktivnímu odpočinku, na silnější větve stromů jsme zavěsili různé žebříky k lezení, houpačky i houpací křeslo. Na volný čas byl připravený balon, na své si děti přišly i při hře na přesnost, kdy se měly trefit balónkem do připraveného terče, pro menší děti tu byly dětské stany spojené tunelem a uvnitř čekali plyšová kamarádi.

Okolo 15. hodiny děti s rodiči postupně přicházeli, každý soutěžící dostal kartičku, na kterou sbíral body za splnění úkoly. Lucie Kotyzová si pro děti připravila 10 zastavení na téma Starého Zákona, velmi zajímavé pojetí školy hrou. Tak například si procvičily znalosti o stvoření světa, Adamovi a Evě, Noem a jeho arše, o Abrahámovi, Mojžíšovi. Připomněly si Josefa a naplněné sýpky, Davida a Goliáše, Daniela a jámu lvovou, Jonáše a velrybu a Šalamounovy hádanky. Pro děti to bylo velmi zajímavé dobrodružství a za to patří Luce velké díky za skvělou práci, do které dala kus svého srdce. Děti si hru náramně užily. Za splnění úkoly byly připraveny odměny.

V 18 hodin jsme se zúčastnili v našem kostele Proměnění Páně mše svaté, kterou vedl P. Wiesław v doprovodu dětských ministrantů a kluků Vítka a Vojty Faltusových, velké díky za hudební doprovod patří Bronislavě Halbrštátové a Ondřeji Jägerovi. Mši svatou naše farní společenství oslavilo společně modlitbou a každý mohl vyslovit poděkování Bohu za danou osobu nebo úmysl.

Po mši svaté opět pokračoval program na farní zahradě a společně jsme oslavili celý tento krásný den grilováním marinované krkovice, ke které byly v nabídce různé druhy omáček a výběr ze tří různých zeleninových salátů, včetně čerstvého chleba, dále opékáním buřtů u ohně. Na řadu přišla i degustace výborného vína a i pivaři si přišli na své. Celá akce se protáhla do pozdních večerních hodin. Bylo nám tam velmi příjemně, večer nás tam navštívila i trojice koťátek, která by se tam chtěla hned zabydlet, ale pro ty si v pondělí přišli jejich majitelé.

Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří přišli na tuto akci s dětmi. A hlavně všem dobrovolníkům, kteří mi pomohli s přípravou veškerého zázemí u stanovišť, s grilováním, v kuchyni u mytí nádobí a s následným úklidem po akci. Poděkování zaslouží: P. Wiesław Kalemba, Luci a Petr Kotyzovi, Michal a Maruška Macháčkovi, Aneta a Pavel Holubářovi, Lenka, Veronika a Pavel Saligerovi, Jana, Lucka a Markétka Vyhnálkovi, Anežka Kubičková, Evička Holubářová, Jana, Esterka a Ondra Jägerovi, Zdena Netíková a Vladimír Mrštný.

Počasí nám přálo a dobrá nálada nás neopustila, tak se na Vás budu opět za rok při této společné akci těšit.

Jitka Macháčková

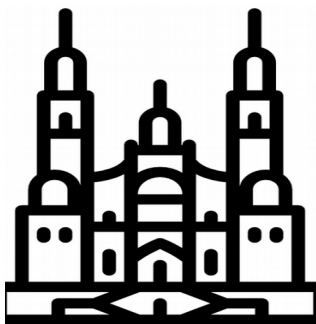
SVATOJAKUBSKÁ POUŤ

Letos se mi splnil velký sen, vydala jsem se na pout' do Santiaga de Compostely. Cestu jsme chtěli podniknout už loni s dcerou Šárkou, ale covid nám plány překazil. Celé jaro nebylo jasné, zda se bude v létě cestovat, ale vše dobře dopadlo a já se vypravila na cestu s kamarádkou Ivou. Cestovali jsme se slovenskou cestovkou, která nám zajistila dobré podmínky na cestě, neboť naše jazykové vybavení není nic moc. Letěli

jsme z Vídně do portugalského Porta a vydali se na pěší pouť „portugalskou cestou“, i když jsme šli většinu cesty Španělskem, krásným krajem Galacie.

Galacie je nádherná krajina, svěže zelená, kvetoucí, je to kraj vinic, eukalyptových hájů, rostou zde citrony, mandarinky, kiwi. Procházeli jsme kolem pobřeží a protože bylo nádherné počasí, koupali jsme se v Atlantiku. Denně jsme ušli 15–20 km, procházeli jsme typickými vesničkami, městy Tui, Vigo, Pontevedra, Padron, prohlédli jsme si kostely a katedrály v těchto městech, potkali jsme kláštery, staré kamenné stavby, poseděli jsme v kavárnách na cestě, ochutnali jsme místní kuchyni. Cestou nás doprovázeli dva průvodci – kněží, takže každý den byla mše svatá sloužená na nejružnějších místech (i venku u ubytovny, na parkovišti u autobusu, ve společenské místnosti i v kostelíku po cestě). Jedním z průvodců byl p. Majerník (stojí za to s ním někde vyjet). Je to studnice moudrosti – slova k zamyšlení, povzbuzení, historie, zeměpisu, kulinářství... Cestou jsme spali na sedmi různých místech, v typických ubytovnách – albergue (společné ubytování na patrových postelích), na kolejích, v klášteře a v Santiagu ve starém semináři.

Poutníkem se člověk stane, když ujde nejméně 100 km pěšky. Cestou se sbírají razítka do „credenciálu“ jako potvrzení o cestě. V Santiagu vám potom vystaví poutnický list o absolvování cesty. Někteří ujdou dlouhou cestu – i tisíce kilometrů, někteří méně, dle svých sil i časových možností. Ale všichni si odnášejí nezapomenutelný zážitek z putování – z poutě za svatým Jakubem. Trocha nepohodlí, bolavé nohy, puchýře – to přece k cestě patří. Mile nás překvapilo přijetí od místních lidí – zdravili nás, mávali a přáli nám dobrou cestu „camino“, byli vstřícní a ochotní, když jsme se někde zastavili.

A proč se tolik lidí, doslova tisíce ročně, věřící i nevěřící, vydává na Svatojakubskou pouť? Svatý Jakub (starší) jako první apoštol doplul na lodi ke břehům Pyrenejského poloostrova a přinesl do Evropy křesťanství. Sám zemřel mučednickou smrtí v Jeruzalémě, ale jeho učedníci převezli jeho ostatky do míst jeho působení. Později zde byl vystavěn chrám a krypta s jeho hrobem. A u katedrály v Santiagu de Compostela naše pouť končí. Píšu domů SMS a když dostanu odpověď, mám slzy v očích. Splnil se mi sen o cestě. Ještě druhý den poutnická mše v katedrále a už se loučíme se Španělskem. Cestou se ještě podíváme do portugalského poutního místa Braga a historického Porta, kupujeme domů portské víno a Jakubský dort.

Svatojakubská pouť předčila moje očekávání, byl to pro mě zážitek duchovní, kulturní i turistický. A s Ivou jsme si to skvěle užili, vtipné zážitky s naší angličtinou, jednou jsme se i ztratili, poznali jsme skvělé lidi na cestě... Díky.

Lida Kladivová

Moje kamarádka Lída měla životní sen vydat se do Composteli, doprovázet ji měla její dcera. Koupily si tedy v roce 2020 zájezd u cestovní kanceláře Awertravel, jenže k odjezdu kvůli pandemii nedošlo. Dcera měla ale na léto 2021 naplánovanou svatbu a tak musela Lída hledat náhradníka. Volba padla na mě, ráda cestuji, mám ráda turistiku a vdaná už jsem, a tak 12. 7. míříme na letiště do Vídně a odtud letadlem do Porta. Těšíme se na naši pout' – camino dlouhé 131 kilometrů. Doufáme, že se nám vyplní slibovaná kombinace pěší pouti vedoucí překrásnou přírodou, malebnými vesničkami lemujícími pobřeží a plavby lodí po řece Ulla. Před letištěm v

Portu už na nás čekal náš průvodce, sympatický Mons. Ján Majerník s autobusem a dvěma řidiči. Autobus bude převážet naše zavazadla a poutníky, kterým dojdou síly (musím říct, že tuto službu jsme ani jednou nevyužily).

Podarilo se mi zjistit, že Dr. Ján Majerník se narodil 27. března 1956 v Humenném na Slovensku. Základní vzdělání a studium gymnázia dokončil ve svém rodném městě v roce 1975. Následně emigroval do USA, odtud se dostal do Říma, kde v letech 1976–1987 studoval teologii a biblické vědy. Dne 6. června 1982 byl papežem Janem Pavlem II. vysvěcen na kněze. V letech 1987-1990 pokračoval studiem biblických věd v Jeruzalémě, které dokončil doktorátem v roce 1990. Poté začal působit jako misionář (kněz) ve Svaté zemi. Je nadšeným organizátorem poutí do Izraele a mnoha jiných destinací po celém světě. Jako průvodce se věnuje provázení poutníků ze Slovenska, České republiky a dalších zemí.

Putování nebylo nijak náročné, denně jsme ušli asi 15–20 kilometrů. Počasí bylo po celou dobu krásné, kromě kraťasů, trička, plavek a kšiltovky nebylo potřeba nic víc. Ráno se rozednívalo skoro o hodinu a půl později než u nás a o to bylo déle vidět večer. Zpočátku trasy vedly kolem oceánu, toho jsme odpoledne využívaly ke koupání. I díky tomu jsme necítily žádnou únavu, nohy nás nebolely a puchýře se nám nedělaly. Spaní v poutnických ubytovnách - ve španělštině známé jako albergues - jedinečný rys camina, mě zpočátku trochu zaskočilo, nikdy jsem nebyla na internátě ani na táboře a teď mám spát v místnosti pro třicet lidí, kde jsou postele nad sebou, malá skříňka na pár osobních věcí a trochu soukromí poskytuje jen závěs? Musím ale říct, že všude bylo čisto, často velké společenské prostory a někde i zahrada. Snad i díky tomu proběhlo seznámení všech

účastníků zájezdu raz dva a já jsem zjistila, že zvládnou i vystoupení ze své komfortní zóny, a cítila jsem se touto novou zkušeností posilněna. Věkové rozpětí účastníků zájezdu bylo 60 let, Stela tu oslavila své 18. narozeniny a Pepovi z Kopřivnice bylo 78 let.

Rána začínala v kavárně a odpoledne končila v restauraci na oběd-večeři. Musely jsme si ale pospíšet, protože kolem 17. hodiny se tu restaurace zavírají a znovu se otevírají až ve 20 hodin. Pan Majerník byl velký gurmán a vždy nám doporučoval kam zajít a co ochutnat. Jídlo bylo vždy velmi chutné, v restauracích jsme zažili často i překvapivé situace díky naší jazykové bariéře – přinesli nám jiné jídlo než to objednané, nebo z našich gest nepochopili, že chceme platit, a přinesli nám to celé ještě jednou. Místní lidé, které jsme cestou potkávali, byli vždy usměvaví a hned nás zdravili „Bon Camino“. Moc ostatních poutníků jsme ale nepotkávaly, určitě to bylo ovlivněno pandemií. Nejvíce lidí bylo na nádvoří katedrály v Compostele, kam jsme dorazili 20. 7. se slovenskou vlajkou a mohly projít Svatojakubskou bránou na prohlídku a další den 21. 7. se tu zúčastnit ve 12 hodin poutnické mše. Všimly jsme si toho, jak jsou Španělé ukázněni a všude na ulicích nosí roušky. Už teď se těším, kam mě zase Lída vezme, cestovní kancelář Awertravel má v nabídce spoustu zajímavých zájezdů. Doufám, že jsem Vás inspirovala k tomu zabalit si batoh a vyrazit do světa.

Iva Kočová

FARNÍ TÁBOR

V týdnu od 7. do 14. srpna se v Mastech (část obce Bílý Újezd) u Dobrušky konal tradiční farní tábor, i když letos v poněkud novém a netradičním hávu. Vůbec poprvé v historii letních táborů organizovaných naší farností totiž táborníci v počtu 30 dětí a 16 organizátorů spali po dvojicích ve stanech s podsadou, místo záchodu využívali latrínu či toitoiky, ruce si myli ve venkovních vojenských umyvadlech a ke koupeli měli možnost využít venkovní sprchy nebo řeku (Zlatý potok). Zkrátka ani pitná voda nebyla na tábořišti samozřejmostí a musela se denně dovážet

v barelech. Pouze kuchařky vařily své pochoutky a speciality v přilehlé budově, jinak se veškerý táborový život odehrával na prostranství před stany nebo ve velkém vojenském stanu, který sloužil jako jídelna, společenská místnost a divadlo v jednom.

Název letošního tábora zněl *Hurá na palubu*. Z táborníků se hned po příjezdu stali pasažéři luxusního zámořského parníku Victoria. Ještě v sobotu večer se ale při bouřce loď utrhla, ztratila kurz a byla unášena na širé moře, děti tak musely posléze převzít kontrolu nad lodí a doplnit řady posádky. V dalších dnech se tedy z táborníků stali námořníci, kteří se vydali prozkoumávat opuštěné ostrovy a hledat legendou opředený poklad kapitána Johna Blackscruffa. Během týdne stráveného na rozbouřeném moři děti postupně odrazily útok pirátů, poradily si i s divokou šelmou, našly zdroj otravy vody a po rozluštění zašifrovaného receptu (Braillovo písmo) vyrobily lék pro postižené. Také opravily díru v lodi a doplnily lodní zásoby potravin. Na závěr pak v noci našly čtyři klíče k pokladu za pomoci orientace podle hvězd a u pokladu pak za svitu loučí, svíček a svítících tyčinek přemohly pětici duchů, kteří jej střežili. Když následujícího dne spravily i lodní motor, mohly odplout z ostrova i s pokladem. Chamtivou dvojici kumpánů kuchaře Berta Percha a číšníka Nicka Frima, kteří jim způsobili mnohé peripetie, ale nechaly na ostrově a daly jim šanci začít nový život bez zločinných pohnutek a plánů.

Během dopoledních témat se si táborníci vyrobili lodičky ze dřeva, naučili se vázat několik základních uzlů a soutěžili v lezení na bedny od piva až do koruny vzrostlého stromu (rekordní počet 20 beden představoval výšku asi 5 metrů). Jinde si zase vyzkoušeli střelbu z luku na terč, poznávali a kreslili souhvězdí a naučili se pracovat s buzolou a otočnou mapou oblohy a taky zkoušeli péct bramborové placky, vyrobit domácí máslo a v kotlíku na ohni vařit čaj.

Fyzičku táborníků prověřil celodenní výlet v půlce tábora, jehož trasa (cca 15 km) vedla kolem židovského hřbitova v Podbřeží, zámku Skalka, hradiště Chábory

a Podchlumského rybníka. Táborníci si také vyzkoušeli půlhodinové noční hlídky a starší děti se na jednu noc vydaly přespávat ven mimo tábor. V parném pátečním odpoledni se pak děti vyřádily u řeky při vodní bitvě nebo při hrách na namydlené plachtě (klouzání, „krasojízdy“, hokej), zatímco v lese na připravené finské stezce mohl každý poměřit svou rychlost a mrštnost.

Celý program zpestřovaly ranní budičky s osvěžující koupelí v řece, táboráky se zpěvem s kytarami i rytmičké mše svaté v neděli a ve čtvrtek. Ve večerním volném programu nechyběly tradiční hry jako Buldok nebo Trojnožka. Zajímavý byl také výlet do blízkého okolí Mastů, kdy měl každý ze čtyř týmů za úkol najít a vyfotit v okolní přírodě co nejvíc živočichů, rostlin či objektů ze seznamu (např. plaz, ryba, obojživelník, socha, nápis v cizím jazyce, stopa zvířete, ovocný strom, tvor s peřím).

Celý týden v Mastech utekl jako voda Zlatého potoka a ostřílení mořští vlci tak v sobotu 14. srpna odpoledne opustili parník Victoria a rozjeli se s rodiči do svých domovů. Kolem šesté hodiny večerní už po 25 podsadových stanech a velkém vojenském stanu zbyly na tábořišti v Mastech pouze slehlé a prošlapané čtverce trávy.

Zbývá jen dodat, že počasí nám po celou dobu plavby přálo a až na bouřku během první noci a posledního večera jsme strávili týden prakticky bez deště a nedošlo ani k žádným vážnějším úrazům.

Na závěr přikládám několik slok naší táborové hymny na melodii písně „Holky z naší školky“:

1. Dubínek s Vaškem, Helčou, Honzou, Martou, Maruškou,
Marika s Vojtou, Lídou, Lukým, Tomem, Eliškou.
Ti všichni spolu s Wieškem tvoří nám týdenní plán,
Franta je tu na lodi náš kapitán.

R1. Jé, jé, jé – porady fakt dlouhé jsou
a kde máme zazděný
spánek a volno vysněný?

Hu, e-e-e, hu, voláme při hrách před stanem,
pak taky padáme na zem,
buldokovi věrni zůstanem.

2. Žlutí Citronci, modří Hrobaři i Rudí draci,
a taky azbukou snad napsaní **SEJEDY** **BOJEDY**
Do historie farních táborů se zapsaly
tyhlety čtyři týmy co v Mastech letos byly.

R2. Jé, jé, jé – šátky první den fasujou,
a trička si vymalujou
na závěr poklad dostanou.
Čau, čau, čau, loučení vždycky smutný je,
v sobotu do breku všem je,
VŠAK ZA ROK (vykřiknout) zase to tu je.

3. A proto pojďte do toho s námi i v příštím roce,
zažít zase ty úžasné emoce.

Program pro vás připravujem převelice,
a to od podzimu přes Vánoce až do července.

R3. Hoj, hoj, hoj, všichni se na vás moc těší,
Podmínkou není být zdejší,
Pražáci se u nás nevěší.

Jé, jé, jé – před náma fajn časy jsou.
Řeknem každé ámen svůj,
modlitby k nebi poletí.

Fotky z tábora najdete pod tímto odkazem:

<https://www.dekanstvizamberk.cz/foto/nggallery/2018/masty-2021>

Za tým organizátorů Lukáš Sourada

LUŽNICE 2021

Po dvou letech jsme se společně s partou děcek i vedoucích z Trutnova zase vrátili čistě na vodu, tentokrát na řeku Lužnici. Směrem na jih nás bohužel nedovezl autobus veterán Škoda 706 RTO, ale klasický autobus s trochu zvláštním řidičem, který si jízdu v našem kraji plném zatáček evidentně užíval.

Po příjezdu do prvního kempu v obci Suchdol nad Lužnicí jsme stavěli stany, ale vedoucí oproti předešlým rokům postavili přístřešek s modrou plachtou, pod kterou spali celý vodák. Po dostavení stanů jsme se vrhli na čtení knížky Malý Princ, protože celý vodák byl na téma této knížky a postupně jsme během celého týdne tuto knížku přečetli. Večer pak zbyl čas na „volejbal“ s originální sítíkou z karimatky.

Druhý den po snídani jsme se učili pracovat s házečkou (záchrannou pomůckou na vodu) a rozdělovali jsme si výbavu na vodu (lodě, pádla, barely na naše věci a záchranné vesty), protože nám je těsně předtím dovezli. Netrvalo dlouho a vyrazili jsme na řeku plnou meandrů a vrbiček. Ten den jsme ujeli 2x delší trasu, než byla v plánu a po příjezdu do dalšího kempu byli všichni docela unavení. K večeri byly špagety a kdo chtěl, tak si dal kečup se slovy „tenhle není pálivej“ – někteří byli překvapení z „jemné“ pálivosti. Následovalo čtení dalších kapitol Malého Prince, mše sv. a pak jsme seděli u ohně za zvuků kytar až do pozdních hodin.

Následující den na vodě jsme pluli o něco méně náročnou trasu a končili jsme v kempu v obci Hamr, kde jsme potkali skupinu lidí z některé z protestantských církví na cyklistické výpravě. S nimi jsme strávili část večera zpěvem u táboráku.

Další den jsme dopluli podle našeho názoru do nejlepšího kempu na naší plavbě, a to do Soběslavi. Byl výjimečný v tom, že tam byla skluzavka, která vedla přímo do řeky. Tam jsme si užili spoustu legrace. Jako každý den, i zde jsme měli mši, která ale byla zvláštní tím, že náš obětní stůl se skládal ze tří lodí a vedle stál kříž svázaný ze dvou pádel.

Další ráno jsme bohužel museli opustit tento suprový kemp a vydali jsme se na kratší cestu. Do cíle jsme dorazili relativně brzo, a tudíž byl čas na odpočinek a čas na zpestření programu. Vedoucí vymysleli soutěž, která spočívala v tom, že „háček“ (člověk sedící ve předu kánoe) naviguje „kormidelníka“ (člověk sedící vzadu kánoe), který měl zavázané

oči. Takto soupeřilo zhruba deset dvojic, které musely jet na čas z jednoho břehu řeky na druhý a zase zpět.

Poslední den na vodě jsme proplouvali historickým městem Tábor, kde jsme si dali k obědu naší vodáckou „klasiku“, a to závinu makové nebo tvarohové, ale občas se našel i ořechový. Dále po proudu nás čekaly zajímavé jezy, některé z nich byly sjízdné. Po několika „cvaknutích“ jsme konečně dorazili do našeho cílového kempu s názvem Harrachovka. Tentýž den jsme vraceli půjčené vodácké vybavení a kolem 4. hodiny odpolední jsme se vydali na nedaleké poutní místo Klokoty na mši svatou.

Poslední den po ránu pro nás přijel náš známý řidič, který nám připravil dobrodružný zážitek při odjezdu, kdy asi hodinu nebylo jasné, jestli bude autobus schopen se před kempem otočit a odjet ve směru Žamberk. Nakonec to ale za vydatné pomoci mnoha navigátorů zvládl a všechny nás ve zdraví dovezl domů.

Vít a Vojta Faltusovi

ZA PAPEŽEM FRANTIŠKEM

Moje touha vidět papeže Františka naživo nabrala obrysy oznámením svatého Otce, že v září navštíví Slovensko. Jedním z plánovaných míst jeho návštěvy byl i Šaštín s majestátní bazilikou minor Panny Marie Sedmiboletné. Mariánské poutní místo Šaštín není daleko od našich hranic.

Napadlo mě, že by se pout' dala uskutečnit na kole, ale znám svoje limity, tak jsem naplánovala cestu tak, aby putování bylo potěšením a ne naprostým vyčerpáním. A protože se každé putování lépe prožívá s někým, byla jsem ráda, že se ke mně přidala moje

kamarádka ze Slatiny, Jitka.

Naše cykloputování začalo v úterý ráno naložením kol do auta na nosič a odjezdem na vlakové nádraží do Ústí nad Orlicí. Čekala nás cesta vlakem až do Břeclavi. Počasí nám přálo a tak jsme si cestou udělaly zájízdku na trojmezí k soutoku Moravy a Dyje. Je zde panenská příroda, z jedné strany obora, z druhé strany řeka. Tato oblast patří do pohraničí a dříve se sem nesmělo. Nejprve jsme jely podél řeky Dyje, která tvoří hranici s Rakouskem až na trojmezí, odkud jsme jely proti proudu řeky Moravy, která hraničí se Slovenskem. Po překročení hranic jsme se po nové asfaltce dostaly až do Šaštína. Přespaly jsme pod širákem v areálu, kde se druhý den sloužila mše svatá s papežem Františkem. Poutníci tam během noci a ráno postupně přicházeli do jednotlivých sektorů, v médiích odhadovali počet poutníků až na 60 tisíc. Ráno od 4 hodin byl doprovodný program s modlitbami a zpívanými chválami. Papež František přijel po 9. hodině

a papamobilem projížděl areálem a žehnal malým dětem. V 10 hodin následovala slavnostní mše svatá s doprovodem chrámového sboru s hudebníky a zpěváky. Připadalo mi to, jako bych poslouchala filharmonii, taková to byla nádhera. Po bohoslužbě jsme se ještě vydaly s ostatními do baziliky, která byla večer již zavřená.

Před bazilikou se shlukovali lidé ze všech koutů Slovenska, Moravy i Čech, potkaly jsme tam známé z Letohradu, lidé se fotili s biskupy, kteří se také účastnili slavnostní bohoslužby s papežem.

Každý, s kým jsme se daly do hovoru, byl milý a vstřícný, ať už večer dobrovolníci a příslušníci policie či hasiči, nebo jednotliví poutníci. Klášter i baziliku spravují pauláni, s jedním jsme se večer setkaly před bazilikou, zpovídal tam poutníky až do noci. Byla tam opravdu skvělá atmosféra, jako by papež František přenesl svou lásku a pokoru na všechny z nás. Jistě tam proudila spousta milostí, ze kterých budeme čerpat do všedních dní. Při pouti jsme myslely na celou naši farnost a jsem ráda, že se o trochu té radosti mohu s vámi podělit tímto článkem.

Marie Souradová

NÁVŠTĚVA SVATÉHO OTCE V ŠAŠTÍNĚ – S MARIÍ A JOSEFEM NA CESTĚ ZA JEŽÍŠEM

Chtěla bych se s Vámi podělit o své zážitky z návštěvy papeže Františka v Šaštíně na Slovensku.

V úterý 14. 9. 2021 jsem se vydala na pouť s Maruškou Souradovou, která mě oslovila na farním dnu na konci srpna v Žamberku. Pro mne to byla velká výzva vydat se na tuto cestu za papežem Františkem, který přináší na Slovensko poselství lásky, víry a naděje; a načerpat víru na celý život, setkat se s věřícími lidmi ze Slovenska, Čech i Moravy. Vydali jsme se vlakem z Ústí nad Orlicí přes Brno do Břeclavi, kde jsme po cyklostezce jeli podle břehu Dyje k loveckému záměčku Pohansko, dále okolo záměčku Lány a podle lesní obory po naučné stezce až k soutoku dvou největších moravských řek Moravy a Dyje na trojmezí hranic se Slovenskem, Českou republikou a Rakouskem. Statní hranici jsme přešli po mostě přes řeku Moravu a po silnici se vydali do

slovenské obce Kúty, kde jsme navštívili kostel Svatého Josefa z Nazareta (postaven roku 1717–1726). Vedle brány do areálu je v pravém rohu vystavěna jeskyně s Panenkou Marií Lurdskou. Potom jsme vyrazili k cíli naší cesty, do Šaštína. Cestou jsme na křižovatkách potkávali slovenské policisty, kteří tu odkláněli dopravu, přáli nám šťastnou cestu a krásný zážitek z návštěvy papeže.

V Šaštíně už byli na tuto událost připraveni i místní dobrovolní hasiči, kteří pomáhali na odstavných parkovištích před obcí. Dobrovolníci se shromažďovali před bazilikou Panny

Marie Sedmibolestné, perly Slovenska, která je nejvýznamnější sakrální stavbou na Slovensku, kde na oltáři dominuje pieta Sedmibolestné Panny Marie, patronky Slovenska, pocházející z roku 1564. Dobrovolníci, kterých se sešlo na 5000, byli rozděleni do skupin podle daných úkolů – někteří skenovali vstupenky, jiní rozdávali letáčky, vodu, pomáhali vozičkářům, prostě co bylo potřeba. Byli skvělí a za tuto službu jim patří velký dík. S jedním z nich jsme si popovídaly u baziliky, byl to pán z Brna, který fotí pro organizaci Člověk a víra. V úterý rozvážel svým autem pitnou vodu na určená místa a ve středu fotil slavnost s papežem Františkem.

Do areálu nás vpustili až ve 22:30 h. Jelikož jsme byly na kolech, tak jsme se sháněly po stojanech, ty ale vůbec nebyly připraveny, tak jsme kola zamkly ke sloupu veřejného osvětlení a vyrazily jsme ke vstupní bráně. Když jsme vešly do areálu, tak nás zkontrolovali policisté – kvůli bezpečnosti – a pak jsme šly hledat vhodné místo, odkud bychom dobře viděly na tribunu, a už jsme se těšily, až si zalezeme do spacáku, abychom si odpočinuly. Ale spát moc nešlo, jelikož tam celou noc přicházeli další poutníci. Ráno ve 4:00 h. začal doprovodný program ranními chválami a modlitbou růžence, a pak orchestr zkoušel přípravu na hudební doprovod i s lidovým sborem. Stále přicházelo tisíce poutníků ze Slovenska, Čech i Moravy. V 9:00 h. se uzavřely všechny sektory a očekával se příjezd Svatého Otce, který jsme sledovali pomocí velkoplošných obrazovek už od chvíle, co vyjela kolona aut od baziliky a pak za potlesku a radosti všech věřících přijel papež v papamobilu, projel téměř celý areál a pozdravil se s věřícími.

Slavnostní mše svatá na slavnost Sedmibolestné Panny Marie začala v 10:00 h., vedl ji jeho Svatost papež František a byla mým nejkrásnějším zážitkem v životě. Lidé zpívali se sborem, jako jedno velké společenství. Byl to úžasný kulturní zážitek k načerpání lásky, víry a naděje. Pokud jste mši sledovali na TV Noe, určitě mi dáte za pravdu. Po ukončení a odjezdu Svatého Otce se odchod ze sektorů ještě z bezpečnostních důvodů pozdržel, a pak se lidé v pokoji rozešli do svých domovů plni nové energie a posílení svou vírou.

My jsme se přesunuly zpátky s koly k bazilice, kterou jsme si prohlédly a tiše rozjímaly v modlitbě. Naše pouť ještě neskončila, putovaly jsme dál do blízké obce, kde jsme přespaly u paní Josefiny, která dělá úžasnou keramiku a učí děti i dospělé pracovat s keramickou hlinou na seminářích v klášteře v Šaštíně, který je u baziliky. Druhý den jsme vyrazily opět do Břeclavi po cyklostezce na zpáteční cestu vlakem.

Pokud se rádi touláte na kole, tak vám mohu Moravu i Slovensko vřele doporučit. Na světě je krásně, když potkáváte lidi dobré vůle. Tímto bych chtěla poděkovat Maruše Souradové za vše, čím mě obohatila, a to i v duchovní přípravě na tuto velkou událost.

Jitka Macháčková

LITURGICKÝ SLOVNÍČEK

V tomto čísle se zaměříme na pojmy z liturgického názvosloví začínající písmenem **D**.

dalmatika – svrchní liturgické roucho jáhna v liturgických barvách; jakási halena, která se nosí na albu a štolu; má tvar „T“ a sahá asi ke kolenům, s rukávy do poloviny předloktí

Dekalog – desatero Božích přikázání; dvě desky, které Bůh předal na hoře Sinaj Mojžišovi; též označováno jako „katechetický souhrn morálky“

děkanství – územní jednotka menší než diecéze a větší než farnost; název děkanát se používá např. na Moravě, ve Slezsku, na Slovensku, v Polsku, Německu či Rakousku; sídlem děkanátu je děkanství; odpovídající jednotkou v Čechách je vikariát a děkanství je nyní pouze čestný formální titul významnějších farností

děkan – kněz v čele děkanství, který je do tohoto úřadu obvykle jmenován na pět let; v Čechách se užívá spíše pojmu vikář, na Moravě pojmu děkan; jeho úkolem je bdít nad svěřeným územním celkem, který vede po strážce náboženské i administrativní

diakon/diaconus – jáhen; osoba, která přijala první stupeň svátosti svěcení (jáhen » kněz » biskup)

diecéze – územní oblast, kterou spravuje biskup, naše Královéhradecká diecéze se skládá z celkem 14 vikariátů, dále členěných na ~100 farností

dies – den (v liturgickém pojetí začíná se západem slunce, tedy předcházející večer)

direktář - církevní kalendář s liturgickými údaji a předpisy

dogma – závazná definice pravdy víry, která má absolutní platnost; tvrzení, o němž se příliš nepochybuje; označují se tak články víry, které církev uznává jako zjevenou pravdu; mezi fundamentální články víry patří např. skutečnost, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých; obecně lze říci, že jakýsi přehled církevních dogmat poskytuje vyznání víry, čili Credo

don/dom – titul, který označuje duchovního

dóm – katedrála; hlavní chrám diecéze a kostel biskupa s katedrou

dominica – neděle; „den Páně“; Boží den pro člověka

Duch svatý – jedna ze tří osob Nejsvětější Trojice, ve kterou věříme; osoba odlišná od Otce a Syna, zároveň však s nimi stejné podstaty; v Bibli je Duch svatý popisován jako vítr, oheň, oblak, voda, olej, dech, světlo; při svátosti biřmování je každý křesťan obdarován sedmi dary Ducha sv., kterými jsou dar moudrosti, rozumu, rady, síly (tj. lásky), umění (tj. vědění), zbožnosti a bázně Boží

Přiřazovačka k předchozímu tématu (písmeno C): (náповědu hledejte v liturgickém slovníčku v předchozím čísle zpravodaje /červen 2021/ na straně 8)

Credo	kříž
cingulum	pořadí církevních svátků a slavností během jednoho roku s jejich liturgickým významem začínající 1. adventní neděli
celebrace	ministrant, který nese svíci
crux	slib čistoty
ceroferář	biskup nebo kněz, který slouží mši svatou
celebrant	slavení liturgie, sloužení mše svaté
ciborium	osoba, která řídí liturgii a ministranty
ceremon(i)ář	kalich s víčkem pro uchovávání sv. přijímání ve svatostánku
církevní rok	pás či provaz, který nosí ministranti i kněží kolem pasu
celibát	vyznání víry recitované při slavnostních příležitostech

z internetu čerpal Lukáš Sourada

BIBLE PODLE ABECEDY

V tomto biblickém testu budou správné odpovědi začínat písmenem S nebo Š.

1. Muž, který pomohl Ježíšovi nést kříž.
2. První izraelský král, který několikrát zjevně neposlechl Boha.
3. Noemův syn, biblický praotec mnoha národů.
4. Jako diakon v první círvi pečoval o potřebné. Byl prvním mučedníkem pro Krista.

5. Služebník u kněze Éliho, který byl později soudcem v izraelském národě.
6. Abrahamova manželka nazývaná „matkou izraelského národa“.
7. Příslušníci konzervativní náboženské strany v době Ježíšově, kteří popírali vzkříšení.
8. Izraelský král a Davidův syn, který vystavěl jeruzalémský chrám.
9. Hora, u které se odehrály nejdůležitější události v dějinách Izraelců.
10. Spravedlivý stařec v Jeruzalémě, který vzal do náručí novorozeného Ježíše.
11. Slovo, jehož nesprávné vyslovení stálo efrajimské bojovníky život.
12. Rybník, ke kterému poslal Ježíš slepého muže, aby si v něm umyl oči, které mu pomazal balzámem.

Ondřej Jäger

TROCHA ŽIDOVSKÉHO HUMORU

„Jak se vede Sandbergovi?“

„Ten to má dobrý, je v Itálii a buduje socialismus.“

„A co dělá Lippschitzer?“

„Ten to má taky parádní. Je v Anglii a buduje tam socialismus.“

„A co Kohn?“

„Ten je v Izraeli..“

„Já vím, a buduje tam socialismus.“

„Jsou mešuge? Přece to nebude dělat ve své vlastní zemi.“

Dva Židé dojdou ke Genezaretskému jezeru a chtějí se přeplavit na druhou stranu. Na břehu stojí křesťanský rybář, který je ochoten Židy převézt. Chce za to od každého 100 šekelů. Židy cena pohorší: „Zbláznili se? Co je to za drahotu?“ „Ale co chcete, pánové?“ chlácholí je rybář. „Tady jste přece na jezeře, přes které přešel pěšky náš pán Ježíš.“ Jeden ze Židů: „No, to není divu. Při těch cenách!“

Pan Bloch cestuje dálkovým rychlíkem a zjistí, že má ve spacím voze horní lůžko. „Když musím ležet nahore, nikdy se pořádně nevyspím,“ stěžuje si spolucestujícímu. „Mně to nevadí,“ říká ochotně druhý spolunoclezník, „můžeme si lůžka vyměnit.“ Pan Bloch to vděčně akceptuje a otevře kufřík, aby se převlékl a umyl. „Ale ne, zaběduje, moje žena mi zapomněla přibalit mýdlo.“ „Půjčte si moje,“ klidně řekne spolucestující.

Bloch se umyje, prohledá znovu kufřík a řekne: „A zubní kartáček byste neměl?“ „No promiňte,“ zarazí se soused, přece vám nebudu půjčovat svůj zubní kartáček!“ Bloch zvedne hlavu a řekne s jemnou výčitkou v hlase: „Pán je antisemita?“

Vrátí se z pochůzky hadrář Šmuel do své rozdrbané chaloupky a povídá Sáře: „Poslouchej, chudý jsme jak myši, šest dětí na krku, sedmý na cestě, takhle to dál nejde. Já budu chodit spát na půdu.“ A Sára povídá: „No, jestli to pomůže, tak tam budu chodit s tebou.“

Z internetu čerpal Lukáš Sourada

Křížovka

„Paměť...“ *Marcus Tullius Cicero*

POMŮCKA: LIE, MOI	ZAKULACE- NOST	1. DÍL TAJENKY	CHEM. ZN. SODÍKU	SÍŤ ČERPACÍCH STANIC	NÁDOBA NA KVĚTINY	SPOJKA		PIGMENTO- TVORNÝ NÁDOR	SPZ OSTRAVY	2. DÍL TAJENKY	NĚMECKÁ PŘEDLOŽKA V
SESKUPENÍ BODŮ							MÍ				
HANBA							VLASTNÍ PRVNÍ ŽENĚ				
							UHLOVODÍK				
ZESILENÝ POPÉVEK			INICIÁLY BASNIKA ZÁVADY			ELIŠKA DOMÁCKY				3. DÍL TAJENKY	ŘÍMSKÝCH 2001
			ASPIK			INIC. HOKEJ. TIKALA					
VELKÝ ČLOVĚK				BOLÁK V ÚSTECH					ZNAČKA NANOMETRU		
				ST. DÉLKO- VÁ MÍRA					MECHANICKÝ VÝCVIK		
ODCHYLKA STŘELY					JÍZDNÍ KOLO PRO DVA						
					ČÁSTI DOMU						
ZUB ŠELMY						VODNÍ ŠELMY					
						CITOSLOVCE SKŘÍPÁNÍ					
	POŘADOVÝ POVEL						ŘÍMSKÝCH 1004				SICILSKÁ SOPKA
	ŠKOLENÍ						DIVADELNÍ KUKÁTKO				
OKOLO BASNICKY				POHYB OČNÍHO VÍČKA				LEŽ ANGLICKY			
				REJ				JÁ FRANC.			
PRAŽSKÁ VYSOKÁ ŠKOLA ZKR.			POVOLENÍ K VJEZDU						ČESKÁ TELEVIZE		
			SLOVENSKÉ ZVRAT. ZÁJM.						MIN. KUL- TURY ZKR.		
UKRAJINEC ZASTAR.						ČÁST DOMU					
ÚSPĚCHY						DVOUKOLO- VÝ VOZÍK					

Pavel Holubář

Drazí farníci! Když vidím vaše auta zaparkovaná před kostelem, mám radost, že ve farnosti nejsou chudí. Když ale počítám sbírku, tak vidím, že ve farnosti nejsou ani bohatí.

Milé sestry! Nezapomeňte na náš dobročinný bazar! Je to dobrý způsob, jak se zbavit překážejících zbytečností. Vezměte s sebou i své manžele.

Kněž: „Nejsympatičtější jsou cyklisti, jak se starají o své duše.“

Elektrikář: „Naše řemeslo je nejstarší! Když Bůh řekl *Budiž světlo*, tak my už jsme museli mít roztahané dráty.“

Nepoctivý řemeslník před nebeskou bránou: „Taková nespravedlnost, ještě mi není ani čtyřicet!“ Svatý Petr: „No jo, ale podle vyúčtovaných hodin zákazníkům ti je už dost přes devadesát!“

Křesťan: „Nechci konvertovat k islámu! Sice bych mohl mít čtyři manželky, ale když si představím, že bych měl i čtyři tchyně...“

František Mazura

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Šimon z Kyrény.....Mar 15,21	7. Saducejové.....Luk 20,27 - 38
2. Saul...1 Sam 9,1.2.15.16; 10,1; 13,13; 15. a 31. kap.	8. Šalamoun....2 Sam 12,24; 2 Par 3. kap.nn
3. Šém.....1 Moj 5,32; 10,21nn	9. Sinaj.....2 Moj 19.kap.nn
4. Štěpán.....Sk 6,3 - 8,2	10. Simeon.....Luk 2,25 - 35
5. Samuel.....1 Sam 3. a 7. kap.	11. Šibbolet.....Soud 12,1 - 6
6. Sára.....1 Moj 17. kap.	12. Siloe.....Jan 9,1 - 7

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzzamberk@gmail.com. Příští číslo vyjde s Boží pomocí těsně před Vánoci. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhozovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberg.cz/foto/>